

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคนชูหนา ก ศ หรือโรงเรียนเศรษฐเสถียร 50 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน นักเรียนหญิง 25 คน กับนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคนตาบอด เพศหญิง 50 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน และนักเรียนหญิง 25 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนสอนคนชูหนา ก ศ จำนวนทั้งหมด 427 คน คิดเป็นร้อยละ 11.71 จากโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ จำนวนทั้งหมด 272 คน คิดเป็นร้อยละ 18.38

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วยรายการทดสอบต่างๆ ดังนี้

1. ยืนกระโดดไกล
2. แรงปีบมือที่ถันดัด
3. ลุกนั่ง 30 วินาที
4. ตีงข้อสาหัสบ้ายอายุสูงกว่า 12 ปี และงอแขนที่อยู่ตัวสาหัสบัญชัย และชายอายุต่ำกว่า 12 ปี
5. แบบทดสอบก้าว สีน-ลง ของฮาร์วาร์ด (Harvard Step Test)
6. ผลรวมไขมันใต้ผิวหนัง (Sum Skinfolds)

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องซึ่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง
2. นาฬิกาจับเวลาซึ่งสามารถจับเวลาได้ละเอียดถึง 1/1,000 วินาที
3. เครื่องวัด แรงปีบมือ (Hand Grip Dynamometer)

4. เบาะรองสำหรับทดสอบ อุก-นิ่ง
5. ร้าวเตียวเส้นผาสูนย์กลาง 2-4 เซ็นติเมตร สูงพอที่ผู้รับ
- การทดสอบ ห้อยตัวจนสุดแล้วเท่าไเม้แตะพื้น
6. ม้ำรองสูงพอที่ผู้รับการทดสอบยืนตรงบนม้าแล้วคางจะอญี่เหโนร้าวเตียว
7. แผ่นยางยืนกระโดดไกล
8. เทปวัดระยะทาง
9. ปุ่นขาว ชอล์ค
10. เครื่องมือวัดไขมันใต้ผิวนัง (Skinfolds Calipers)
11. กสองที่ใช้ทดสอบการกำว้า ขั้น-ลง (Block Step)

การเก็บรวมข้อมูล

การเก็บรวมรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำห้องสือของความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปติดต่อกับผู้อำนวยการโรงเรียนเศรษฐเสถียร และโรงเรียนสอนคนตาบอด ติดต่อฝ่ายหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลทดสอบสมรรถภาพทางกายประชากรทั้งหมด
2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแบบทดสอบและรายการ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในโรงเรียนเศรษฐเสถียร และโรงเรียนสอนคนตาบอดที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร (อายุมากกว่า 15 ปี) โดยผู้วิจัยขอคำแนะนำจากครูพลศึกษาในการสื่อความหมาย และเป็นส่วนในการใช้ภาษาเมืองเชียงใหม่ตอนการทดสอบให้นักเรียน
3. ผูกอบรมวิธีการทดสอบแก่ผู้ช่วยทักษาริจจำนวน 8 คน
4. ดำเนินการทดสอบ
  - 4.1 จัดเตรียมอุปกรณ์ ติดต่อใช้สถานที่ในการทดสอบ
  - 4.2 แบ่งการทดสอบเป็น 3 วัน ต่อหนึ่ง
  - 4.2.1 วันแรก ทดสอบ 2 รายการคือยืนกระโดดไกล แรงปีบมือที่กันดัด

4.2.2 วันที่สอง ทดสอบ 2 รายการคือ ตึงข้อหัวรือ^ง แขวนห้อยตัว ลูก-นั่ง 30 วินาที

4.2.3 วันที่สาม ทดสอบ 2 รายการคือ การก้าวขึ้น-ลงแบบยาร์เวร์ด และ plurawm ไปมานฯ ตีผู้วันนั่ง

5. ทำการบันทึกข้อมูล อายุ เพศ น้ำหนัก และส่วนสูงผู้เข้ารับการทดสอบข้อมูลทุกคน

6. บันทึกข้อมูลของการทดสอบและรายการเป็นรายบุคคล (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) แล้วจึงนำไปบันทึกลงในใบบันทึกรวมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อท้าข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของอายุ น้ำหนักและส่วนสูง คะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายทั้ง 7 รายการของประชากรผู้เข้ารับการทดสอบ

2. ค่านวนคะแนนติดที่ได้ จากการทดสอบ สมรรถภาพทางกายเป็นคะแนนมาตรฐาน "ที" (T-score) เพื่อหาคะแนนรวมของสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในแต่ละเพศ

3. วิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนสมรรถภาพทางกายในแต่ละรายการทดสอบของนักเรียนจากตาม เพศและความบกพร่องทางร่างกายโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way Analysis of Variance)

4. วิเคราะห์ความแปรปรวน คะแนนสมรรถภาพทางกายรวมทุกรายการทดสอบของนักเรียน จากตาม เพศและความบกพร่องทางร่างกายโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way Analysis of Variance)

5. เมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่แบบ "เชฟเฟ่" (Scheffe)

6. วิเคราะห์ความแปรปรวนภายในกลุ่มเพื่อกำหนดสูตร สาหรับใช้ทดสอบค่า "ที" (t-test)

7. ทดสอบความแตกต่างของมัชณิค เลขคณิตของสมรรถภาพทางกายเฉพาะรายการ "ตึงข้อ" (สาหรับชาย) และ "งอแบบห้อยตัว" (สาหรับหญิง) โดยทดสอบค่า "ที" (t-test)

8. ทดสอบความมั่นยึดสาศัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาค่าเฉลี่ย (ประบอง กรรมสูตร, 2525:80)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้ง N จำนวน

N = จำนวนนักเรียน

2. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(ประบอง กรรมสูตร, 2525:81)

$$SD = \sqrt{\frac{n-x^2 - (-x)^2}{n(n-1)}}$$

SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนน

$\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

n = จำนวนนักเรียน

3. การแปลงคะแนนดับเบิลเป็นคะแนนมาตรฐานที่ (T-score)

(วิริยา บุญชัย, 2523:64)

$$T = \frac{50 + 10(x - \bar{x})}{SD}$$

T = คะแนนมาตรฐาน

x = คะแนนแต่ละจำนวน

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ย

SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ทดสอบการแปรปรวน เพื่อทำการเลือกใช้สูตรการทดสอบค่า "t"

(มูลรัตน์ วงศ์รัตน์, 2525 : 119)

$$F = \frac{s^2_1}{s^2_2}$$

5. การทดสอบค่า "t" (t-test) (ประคง ภารณสุต, 2525:99)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างชาย

$\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหญิง

s_1 = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างชาย

s_2 = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างหญิง

n_1 = จำนวนนักเรียนชาย

n_2 = จำนวนนักเรียนหญิง

$$(df = n_1 + n_2 - 2)$$

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (ANOVA) (ประคง

ภารณสุต, 2525:197-198)

สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบที่ 2 ตัวประกอบ

แหล่งของความ

แปรปรวน	df	SS	MS	F
ค่าเฉลี่ยแนวตั้ง	r-1	SSR	MSR = <u>SSR</u> r-1	<u>MSR</u> MSE
ค่าเฉลี่ยแนวโน้ม	c-1	SSC	MSC = <u>SSC</u> c-1	<u>MSC</u> MSE
ปฏิสัมพันธ์	(r-1)(c-1)	SS(RC)	MS(RS) = <u>SS(RC)</u> (r-1)(c-1) MSE	<u>MS(RC)</u>
ส่วนที่เหลือ	rc(n-1)		MSE = <u>SSE</u> (rc(n-1))	
รวม	rcn-1	SST		

ศูนย์วิทยากรพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย